

Samling af Afgørelser

Sag C-511/14

Pebros Servizi Srl
mod
Aston Martin Lagonda Ltd.

(anmodning om præjudiciel afgørelse, indgivet af Tribunale di Bologna)

»Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — samarbejde om civilretlige spørgsmål — forordning (EU) nr. 805/2004 — europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav — artikel 3, stk. 1, litra b) — betingelser for attesting — udeblivelsesdom — begrebet »ubestridt krav« — processuel adfærd hos en part, der kan påberåbe sig »manglende indsigelse mod kravet«

Sammendrag – Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juni 2016

1. *Præjudicielle spørgsmål — forelæggelse for Domstolen — nødvendigheden af en tvist, der verserer for den forelæggende ret, der skal træffe en afgørelse inden for rammerne af en sag, der skal føre til en afgørelse, der har karakter af udøvelse af dømmende myndighed — begreb — procedure for attesting af en retsafgørelse som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument — omfattet*

(Art. 267, stk. 2, TEUF; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 805/2004)

2. *Præjudicielle spørgsmål — Domstolens kompetence — grænser — spørgsmål, som er klart uden relevans og hypotetiske spørgsmål forelagt i en sammenhæng, der udelukker et hensigtsmæssigt svar — spørgsmål, der ikke har forbindelse med genstanden for tvisten i hovedsagen — fravær — antagelighed*

(Art. 267 TEUF)

3. *EU-retten — fortolkning — bestemmelse, der ikke indeholder nogen udtrykkelig henvisning til medlemsstaternes ret med henblik på at fastlægge dens betydning og rækkevidde — ansartet fortolkning*

4. *Samarbejde om civilretlige spørgsmål — europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav — forordning nr. 805/2004 — ubestridt krav — selvstændigt begreb*

[Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 805/2004, 5. og 6. betragtning, art. 3, stk. 1, nr. 2, litra b)]

1. De nationale retsinstanser kan kun forelægge spørgsmål for Domstolen, hvis der verserer en tvist for dem, og hvis de skal træffe afgørelse i en sag, der skal afsluttes med en retsafgørelse. Dette er tilfældet med den procedure, der munder ud i attesting af en retsafgørelse som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument. I denne henseende kræver denne procedure en domstolsprøvelse af de betingelser, der er fastsat i forordning nr. 805/2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav med henblik på overholdelsen af debtors ret til at

varetage sine interesser. Denne forordning pålægger således det organ, der foretager attesteringen af en retsafgørelse som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument, at foretage en hel række undersøgelser af de forhold, der er opregnet i den formular, der findes i bilag I. Hvad angår den kontrol med lovligheden af den retslige procedure, der mundede ud i vedtagelsen af en afgørelse, der er genstand for den attestering, og som denne ret foretager på tidspunktet for denne attestering, er denne kontrol ikke anderledes end de undersøgelser af retslig karakter, som retten skal foretage, før den træffer retsafgørelser i andre sager. I denne forordnings artikel 6 pålægges nævnte ret desuden, ud over kontrollen med lovligheden af denne forudgående retslige procedure og med overholdelsen af kompetencereglerne, bl.a. en kontrol af den afsagte afgørelses eksigibilitet og kravets art.

Proceduren for attestering af en retsafgørelse som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument forekommer desuden i funktionel henseende ikke som en procedure, der er adskilt fra den forudgående retssag, men som en senere fase heraf, der er nødvendig for at sikre retssagens fulde virkning ved at gøre det muligt for kreditor at inddrive sit krav. Attesteringen af en retsafgørelse som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument er derfor en afgørelse af retslig art, og den nationale ret kan inden for rammerne af vedtagelsen heraf forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål.

(jf. præmis 24-26, 29 og 30)

2. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 32)

3. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 36)

4. Betingelserne for, at et krav i tilfælde af en udeblivelsesdom kan anses for »ubestridt« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, litra b), i forordning nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument for ubestridte krav, skal fastlægges på en selvstændig måde alene i henhold til denne forordning.

Forordning nr. 805/2004 definerer således ikke begrebet »ubestridt krav« ved en henvisning til medlemsstaternes rettigheder. Derimod fremgår det af en læsning af denne forordnings artikel 3, sammenholdt med femte betragtning hertil, at dette begreb er et selvstændigt EU-retligt begreb. Den henvisning til medlemsstaternes lovgivning, der findes i samme forordnings artikel 3, stk. 1, andet afsnit, litra b) og c), vedrører ikke det nævnte begreb, men de særskilte forhold ved anvendelsen heraf.

Ifølge 6. betragtning til denne forordning kan den manglende indsigelse fra debtors side som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), desuden antage form af, at debitor udebliver fra et retsmøde eller ikke efterkommer en opfordring fra retten til skriftligt at tilkendegive, at han agter at tage til genmæle. Et krav kan derfor anses for »ubestridt« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning nr. 805/2004, hvis debitor på ingen måde har gjort indsigelse mod dette, ved at undlade at efterkomme en opfordring fra retten til skriftligt at tilkendegive, at selskabet agter at tage til genmæle, eller ved ikke at give møde i retsmødet. Den omstændighed, at en udeblivelsesdom i henhold til en medlemsstats lovgivning ikke svarer til en dom om et ubestridt krav, ikke er relevant. Den udtrykkelige henvisning til medlemsstatens lovgivning i sidstnævnte bestemmelse omfatter ikke de retsvirkninger af debtors fravær under sagen, som er genstand for en selvstændig kvalificering i henhold til nævnte forordning, men omhandler udelukkende de processuelle regler, i henhold til hvilke debitor effektivt har mulighed for at gøre indsigelse mod kravet.

(jf. præmis 37, 40-42 og 45 samt domskonkl.)